

Publicerad 2020-07-04 09:55 av Öknens Ros

En sorts kärlek

det är inte längre den himlastormande kärleken

men när du lägger handen över min

känner jag värmen från dig

en gest av ömhet och känsla

vi känner varandra utan och innan

fast visst finns där hemligheter

som har gett ärr i själen

hemligheter du inte berättat, men jag vet

jag är skör och känslig

du ser min sårbarhet och sköter mig

du gör allt du kan för mig

jag känner mig ödmjuk och tacksam

men inuti mig skrattar demonerna

åt min naivitet och oskuldsfullhet

det jag i unga år inte såg

trodde din kärlek var trogen mig

men du bedrog mig med en annan

det kan jag ej förlåta

men du är en annan nu

en jag känner djupa känslor för

ännu finns en gnista

som flammar upp

jag känner den djupa åtrå

jag en gång kände

vi har följts åt genom åren

du är min vän, min man

jag vill dig ej mista

utan dig är jag ingenting

så jag räcker dig min hand

ett tecken på min kärlek

på en vänskap som varar

nu och för alltid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Öknens Ros med Poeter.se id #27620 innehar upphovsrätten